

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind egalitatea în drepturi a cetățenilor români aparținând majorității cu cetățenii români aparținând minorităților etnice

Analizând propunerea legislativă propunerea legislativă privind egalitatea în drepturi a cetățenilor români aparținând majorității cu cetățenii români aparținând minorităților etnice, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b605 din 04.10.2013,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea regulii potrivit căreia „cetățenii români – aparținând majorității – beneficiază de aceleași drepturi cu cetățenii români aparținând minorităților etnice”.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Potrivit soluției legislative propuse, drepturile cetățenilor români „aparținând majorității” ar urma să fie stabilite în funcție de drepturile specifice care sunt recunoscute cetățenilor români aparținând minorităților etnice, deoarece, potrivit Expunerii de motive, actele normative prin care „cetățenilor români aparținând minorităților etnice li se acordă diferite drepturi suplimentare față de cetățenii

români de naționalitate română” ar duce la „discriminarea cetățenilor români majoritari în propria țară”.

O astfel de interpretare a ansamblului legislației adoptate în vederea garantării dreptului constituțional la identitate al persoanelor aparținând minorităților naționale – prevăzut de art.6 alin.(1) din Legea fundamentală – face însă abstracție de faptul că alin.(2) al aceluiași articol instituie obligația ca măsurile de protecție luate de stat în acest domeniu să fie conforme cu principiile de egalitate și de nediscriminare în raport cu ceilalți cetățeni români.

Precizăm că, în exercitarea controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională a constatat, în numeroase decizii, compatibilitatea dispozițiilor din actele normative prin care sunt acordate drepturi persoanelor aparținând minorităților naționale cu exigențele impuse de Legea fundamentală. Amintim, cu titlu de exemplu, următoarele decizii:

-Decizia nr.112/2001 asupra sesizării de neconstituționalitate a prevederilor art.17, art.40 alin. (7), art.43 alin. (3), art.51, art.68 alin. (2), art.90 alin. (2) și (3), art.106 alin. (8), art.110 și art.145-148 din Legea administrației publice locale;

-Decizia nr.114 din 20/1999 referitoare la constituționalitatea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.36/1997 pentru modificarea și completarea Legii învățământului nr.84/1995;

-Decizia nr.433/2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.19 alin. (3) din Legea partidelor politice nr.14/2003.

3. Fără a prezenta, direct, conotații de **drept european**, propunerea legislativă nu face altceva decât să reitereze principii și dispoziții constituționale și legale deja consacrate la nivelul legislației românești.

Dincolo de aceasta, ținem să menționăm că problematica egalității în drepturi a cetățenilor – parte componentă a protecției drepturilor omului – este reglementată prin instrumente juridice specifice la nivel internațional – *Declarația Universală a Drepturilor Omului*, cât și la nivel regional – *Convenția Europeană a Drepturilor Omului*, *Convenția – cadru privind protecția minorităților naționale etc.*, documente la care și România este parte.

Pe de altă parte, precizăm că și din perspectiva dreptului european, problematica *egalității în drepturi* este una dintre valorile fundamentale a UE, așa cum sunt acestea consacrate de **Tratatul**

Uniunii Europene, parte a Tratatului de la Lisabona și care, alături de prevederi ale **Cartei Drepturilor Fundamentale a UE**, sunt direct aplicabile în întreg spațiul juridic al statelor membre UE, inclusiv al României. În acest ultim sens, precizăm că potrivit **art.21** din *Carta Drepturilor Fundamentale a UE*, este „**interzisă orice discriminare bazată pe apartenența la un grup etnic**”.

În concluzie, prezentul demers legislativ este unul **inutil, care dublează, prin paralelisme introduse**, norme și principii deja consacrate la nivel intern – constituțional (art.4, 16 din Constituție) și legal, precum și norme juridice internaționale, incluse în sfera *protecției drepturilor omului* și direct aplicabile în cadrul ordinii juridice naționale (art.20 din Constituție), inclusiv prin prisma priorității și aplicării directe și obligatorii a dispozițiilor dreptului Uniunii Europene (art.148 din Constituție).

PRESEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1181 / 29.10.2013